

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. Варна, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Търговско дело № 20213100900778 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството т.д. № 778/2021г. по описа на ВОС е образувано след изпращане по подсъдност на осн.чл.118, ал.2 във вр.чл.104, т.4 от ГПК на гр.д. № 2656/2021г. по описа на ВРС (протоколно определение от о.с.з., проведено на 29.10.2021г.), и след съединяване за общо разглеждане в едно производство на гр.д. № 2652/2021г. и на гр.д. № 2653/2021г., и двете по описа на ВРС, на осн.чл.213 от ГПК.

Производството по т.д. № 778/2021г. е образувано по молба на „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6, представлявано от управителя Н.Б.Г., чрез пълномощник адв.Г.Д., с която в условията на обективно кумулативно съединяване срещу „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 са предявени следните искове :

1. На чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумата от 19 556.33 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол № 5, приложение № 6 за извършване на СМР в обект Кравеферма с.Красен, подобект „доилна зала“, находящ се в с.Красен,

общ.Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7525/23.08.2017 г. за труд и материали, след приспадане на платен аванс, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14510/2020г. по описа на РС Варна

2. На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 8 056.53 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху сумата от 24 556.33 лева за периода от 24.08.2017г. до 02.04.2020г. в размер на 6 845.12 лева и върху сумата от 19 556.33 лева за периода от 03.04.2020г. до 10.11.2020г.
3. На чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумата от 1620 лева, за доставени в обекта на 10 куб.м. бетон с фибри С 20/25, за което е издадена Фактура № 12006/04.03.2020 г., по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016 г. към него, протокол № 5, приложение № 6, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14508/2020г. по описа на РС Варна
4. На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 113.85 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху главницата от 1620 лева за периода от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.
5. На чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумата от 4882.50 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол № 7, приложение № 5 за извършване на СМР в Животновъден

обект № 9534-0070, „доилна зала“, находящ се в с.Красен, общ.Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7526/23.08.2017 г. за труд и материали, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14511/2020г. по описа на РС Варна

6. На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 1596.31 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху главницата от 4882.50 лева за периода от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.
7. На чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумата от 5860.22 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол №7, приложение №5 за извършване на СМР в Животновъден обект № 9534-0070, „доилна зала“, находящ се в с. Красен, общ. Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7527/23.08.2017 г. за труд и материали, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда -11.11.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14509/2020г. по описа на РС Варна
8. На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 2304.90 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху съответно сумата от 7340.22 лева за периода от 24.08.2017г. до 02.04.2020г. в размер на 1945.16 лева и върху сумата от 5860.22 лева за периода от 04.04.2020г. до 10.11.2020г.

Настоява се за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски.

В исковите молби се излага, че между страните е сключен Договор за изпълнение на СМР от 04.11.2015г., по силата на който на „Свети Никола“ ООД е възложено да извърши СМР по подобекти „Силохранилище закрито“ с.Красен общ.Ген.Тошево, обл.Добрич, в Животновъден обект № 9534-0070,

които СМР по позиции, количества, единични цени и стойност са определени с Приложение №1. С допълнително споразумение от 23.02.2016г. на изпълнителя е възложено да изпълни СМР на подобекти „Административна сграда“ и „Доилна сграда – Карусел“ в същия обект. На 31.08.2016г. е сключено второ допълнително споразумение. Твърди се, че възложителят е заплатил аванс, който поетапно е приспадант. Поддържа се, че в изпълнение на договорните си задължения ищецът е извършил следните СМР: Кофраж колони 126,12м² при единична цена 18.95 и обща стойност 2389,97лв без ДДС, кофраж греди 61.55м² при единична цена 18.95 и обща стойност 1166.37лв без ДДС, кофраж стени и шайби 224.79м² при единична цена 17.84 и обща стойност 4010.25лв без ДДС, кофраж плоча 38.81 м² при единична цена 18.95 и обща стойност 735.45лв без ДДС, полагане на бетон В30- колони греди стени шайби и плочи 55.29м³, при единична цена 129.56лв и обща стойност 7163.37лв без ДДС, армировка 4807 кг при единична цена 1.40лв/кг и обща стойност 6729.80лв без ДДС, монтаж и демонтаж скеле 438 м² при единична цена 2.05лв и обща сума 897.90лв без ДДС, монтаж и демонтаж на монолитни площадки между плочи 2бр при единична цена 350лв и обща сума 700лв без ДДС, полагане бетон с бетонопомпа 55.29м³ при единична цена 7лв и общо 387.03лв без ДДС, транспорт бетон 55.29.к/ч при единична цена 20.50 лв общо 1 133.45лв без ДДС, услуга с комбиниранибагер JSB 2км/ч при единична цена 40лв и общо 80лв без ДДС, услуги с валяк 2м/ч при единична цена 30лв и обща стойност 60лв, транспорт бетонопомпа 2.к/ч при единична цена 175 лв общо 350лв без ДДС, по заявка на ответника са доставени в обекта, доставка и полагане на бетон С35/С4517,50м³, при единична цена 185лв и обща стойност 3237,50лв без ДДС, полагане бетон с бетонопомпа 2к/с при единична цена 7лв и общо 122,50лв без ДДС, транспорт бетон 17,50м³ при единична цена 20.50 лв общо 358,75лв без ДДС, транспорт бетонопомпа 2 к/с при единична цена 175лв и общо 350лв без ДДС 1.кофраж стени, за 26.80 м² при единична цена 17,84лв и обща стойност 478,11лв без ДДС, кофраж за плоча за 9.20 м² при единична цена 19.76лв и обща стойност 181,79лв без ДДС, кофраж бордове малки конструкции „ сек02 839" за 8.70 м² при единична цена 29.946лв и обща стойност 260.48лв без ДДС, полагане стоманобетон В30 в стени, плоча и бордове за 14.50 м² при единична цена 129.56лв и обща стойност 1878.62лв без ДДС, изработка и монтаж армировка 1331 кг при единична цена 1.40лв/кг и обща стойност 1863.40лв без ДДС, транспорт бетон 14.50 м³ при единична цена 20.50лв и обща стойност 297.25лв без ДДС, бетонопомпа 14.50м³ при единична цена 7лв и общо 101,50лв без ДДС Настилка център — кръг, доставка и полагане PVC фолио под настилка 28.26м² при единична цена, 02лв и обща стойност 28.83лв без ДДС, изработка и монтаж армировка 112кг при единична цена 1.40лв /кг и обща стойност 156.80лв без ДДС, армиране бетонова настилка 20см 28.26м² при единична цена 25.29лв и обща цена 714.70лв без ДДС, транспорт бетон за 5.65 м³ при единична цена 20.50лв и обща стойност 115.83лв без ДДС, бетонопомпа 5.650м³ при единична цена 7лв и общо 39.55лв без ДДС.

Твърди се, че строежът „Кравеферма с обслужващите я сгради и съоръжения – етапно строителство“ е приет с Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа от 22.02.2020г.

Сочи се, че за изброените дейности са издадени следните фактури, както следва: Фактура №7525/23.08.2017 г. за сумата от 24556.33 лева (с ДДС), Фактура №12006/04.03.2020г. за сумата от 1620 лева (с ДДС), Фактура №7526/23.08.2017г. за сумата от 4882.50 лева (с ДДС) и Фактура №7527/23.08.2017г. за сумата от 7340.22 лева (с ДДС).

Твърди се, че на 03.04.2020 г. ответникът е заплатил сумата от 6480 лева, без да посочи задълженията по коя фактура погасява, поради което ищецът е разпределил плащането по най-големите фактури, както следва: сумата от 1480 лева е отнесена за погасяване на задълженията по Фактура №7527/23.08.2017г., като към настоящия момент остатъкът по тази фактура възлиза на 5860.22 лева и сумата от 5000 лева, отнесена за погасяване на задълженията по Фактура №7525/23.08.2017г., като към настоящия момент остатъкът по тази фактура възлиза на 19 556.33 лева. Поддържа се, че към настоящия момент ответникът има незаплатени задължения към ищеца в размер на претендираните суми.

В срока по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, в който оспорва исковете по основание и размер. Не се оспорва, че между страните са сключени договор за СМР и допълнителни споразумения. Твърди се, че всички дейности, които са изпълнени, са заплатени в срок и изцяло. Счита се, че приложените фактури, доколкото не са придружени с Протокол 19 или друг двустранно подписан приемо-предавателен протокол между страните не удостоверяват натурално извършените СМР, поради което и не установяват дали същите са извършени, приети, респ.дали подлежат на плащане.

Оспорва исковете като счита, че от представените фактури не става ясно кои точно позиции, договорени в Приложение 1 по единични цени и количества са изпълнени, съответно не са заплатени. Оспорва датата и съдържанието на фактури № 7526/23.08.2017г. и № 7527/23.08.2017г., Протокол №6/20.04.2017г. и Протокол №7/19.06.2017г. с настояване за извършване на проверка на истинността им.

Конкретно по отношение на претенцията на ищеца по Фактура № 12006/04.03.2020 г. за сумата от 1620 лева се твърди, че е платена по Б. път на 12.03.2020г., поради което се иска отхвърляне на същата, като неоснователна.

Направено е възражение за погасителна давност на претенциите за мораторни лихви, като се позовава на чл.111, б.б, евент. б.в от ЗЗД, и доколкото като начална дата на забава се сочи 23.08.2017г.

Противопоставено е евентуално възражение за прихващане. В тази връзка се твърди, че ответникът има вземане за мораторна неустойка към ищеца в размер от 39 044.23 лева, начислена поради това, че ищецът е

следвало да изпълни уговорените в Приложение № 1 към договора от 04.11.2015 г. строително монтажни работи до 04.03.2016 г., респ. до 27.03.2016г., но същият е просрочил крайния падеж с повече от 20 дни, поради което дължи на ответника уговорената в чл. 59 от договора неустойка, изчислена като 20 % от общата стойност на договора.

Ответникът твърди, че има и друго вземане за мораторна неустойка към ищеца в размер от 79821.05 лева, начислена поради това, че ищецът е следвало да изпълни уговорените в Приложение № 3 към споразумение от 23.02.2016 г. строително монтажни работи до 31.03.2016 г., но същият е просрочил крайния падеж с повече от 20 дни, поради което дължи на ответника уговорената в чл. 59 от договора, във връзка с т. 4 от споразумението неустойка, изчислена като 20 % от общата стойност на договора.

Направено е искане предявените искове за главница да бъдат отхвърлени като неоснователни, а исковите за мораторни лихви - като неоснователни или погасени по давност, а в условията на евентуалност - да бъдат отхвърлени въз основа на прихващане следните вземания на ищеца:

вземането на ищеца в размер от 19556.33 лева **да бъде прихванато с** вземането на ответника в размер от 9044.23 лв. - частично от общо дължими 39 044.23лв., представляваща мораторна неустойка по чл.59 от договора, дължима в полза на ответника за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение №1 към Договора за възлагане на СМР от 04.11.2015г. и вземането на ответника в размер от 10512.10лв. - частично от общо дължими 79821.05лв., представляваща мораторна неустойка по чл. 59 от договора, дължима в полза на ответника за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение № 3 към Допълнително споразумение от 23.02.2016г. към Договор за възлагане на СМР от 04.11.2015г.;

вземането на ищеца в размер от 4882.50 лева **да бъде прихванато с** вземането на ответника в размер от 4882.50 лева - частично от общо дължими 79821.05лв., представляваща мораторна неустойка по чл. 59 от договора, дължима в полза на ответника за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение № 3 към Допълнително споразумение от 23.02.2016г. към Договор за възлагане на СМР от 04.11.2015г.;

вземането на ищеца в размер от 5860.22 лева **да бъде прихванато с** вземането на ответника в размер от 5860.22 лева - частично от общо дължими 79821.05лв., представляваща мораторна неустойка по чл. 59 от договора, дължима в полза на ответника за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение № 3 към Допълнително споразумение от 23.02.2016г. към Договор за възлагане на СМР от 04.11.2015г.

вземането на ищеца в размер от 8 056.53 лева **да бъде прихванато с** вземането на ответника в размер от 8 056.53 лева - частично от общо дължими 79821.05лв., представляваща мораторна неустойка по чл. 59 от договора, дължима в полза на ответника за неизпълнение в срок на

възложените СМР по Приложение № 3 към Допълнително споразумение от 23.02.2016г. към Договор за възлагане на СМР от 04.11.2015г.

В съдебно заседание ищецът настоява за уважаване на исквете в цялост, а ответникът за тяхното отхвърляне.

ВАРНЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като взе предвид доводите и съображенията на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Прието за безспорно установено между страните е, че между двете дружества е сключен Договор за изпълнение на строително-монтажни работи от 04.11.2015г., по силата на който на „Свети Никола“ ООД ЕИК 124624265 е възложено да извърши СМР на подобект Силажохранилище закрито с.Красен, общ. Генерал Тошево, обл.Добрич в Животновъден обект № 9534-0070, находящ се в с.Красен (Кравеферма с обслужващите я сгради и съоръжения), които СМР по позиции, количества, единични цени и стойност са определени в Приложение №1.

На 23.02.2016г. е сключено допълнително споразумение към договора за изпълнение на СМР на подобекти Административна сграда и Доилна зала – тип Карусел в същия обект (л.130 от т.д. № 778/21г). Представеното допълнително споразумение от 31.08.2016г. относно възлагане на СМР на подобект Чакалня и Доилна зала тип Карусел не е подписано от възложител.

Съгласно раздел II т.3 е крайният срок за изпълнение на договорените работи е 4 месеца, считано от датата на влизане в сила на договора, т.е. от датата на получаване на аванса (т.2). Крайната дата на срока на изпълнение се удостоверява с датата на двустранен приключвателен протокол. Възложителят се задължава да заплати аванс в размер на 50 000 лева, от които 35 хил.лева до 05.11.2015г. и 15 хил. лева – до 25.11.2015г., който се приспада при подписване на акт обр.19 (раздел III т.10 и т.11). При неспазване на срока за изпълнение по вина на изпълнителя, същият дължи на възложителя неустойка в размер на 1 % от стойността на договора за всеки ден забава, но не повече от 20 % от общата стойност на договора.

Не се спори между страните, че липсват взаимно разписани протоколи акт обр.19 за предаване на извършени СМР.

На 22.02.2020г. е съставен Констативен акт за установяване госността за приемане на строеж „Кравеферма с обслужващите я сгради и съоръжения – етапно строителство, Етап Iб-1 : Силажохранилище- закрито. Доилна зала тип „карусел“ с чакалня. Обор 1“.

По делото е проведена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира, и съгласно което при проверка на представените от страните и от НАП писмени доказателства се установява, че от получените от ТД на НАП дневници за продажби на „Свети Никола“ ООД и дневника за покупки на „Пол Аграр Кампани“ АД общо за периода от м.октомври до м.ноември 2020г. са отразени фактури, както следва : дневник

за продажби на „Св.Никола“ ООД – 1 086 077.72 лева, съотв. дневник за покупки на „Пол Аграр Кампани“ АД – 1 081 948.58 лева. Разликата се явява от неправилно включени от ищеца проформа фактури (същите не са данъчни документи), като общата стойност на издадените от ищеца към ответника фактури според експерта следва да е 1 081 985.72 лева. Освен фактурите по договора от 04.11.2015г. и ДС, фактури към ответника са издавани и за доставка на бетон.

В счетоводството на „Свети Никола“ ООД процесните фактури: Фактура №7525/23.08.2017 г. за сумата от 24556.33 лева (с ДДС), , Фактура №7526/23.08.2017г. за сумата от 4882.50 лева (с ДДС) и Фактура №7527/23.08.2017г. за сумата от 7340.22 лева (с ДДС) са отразени в дневника за продажби за данъчен период м.август 2017г., а Фактура №12006/04.03.2020г. за сумата от 1620 лева (с ДДС) е отразена в дневника за данъчен период м.март 2020г. с предмет на доставка „продажба на услуга“.

В счетоводството на „Пол Аграр Кампани“ АД четирите фактури са осчетоводени и подадени в дневниците за покупки - Фактура №7525/23.08.2017 г., Фактура №7526/23.08.2017г. и Фактура №7527/23.08.2017г. – за данъчен период за м.септември 2017г., а Фактура №12006/04.03.2020г. – за данъчен период м.март 2020г. Според вещото лице сумата по приложеното платежно нареждане в размер на 1 620 лева с дата 12.03.2020 г. и основание ф-ра № 12006 от 04.03.2020 г. в ответното дружество неправилно е отнесено за погасяване на ф-ра №0000012139 от 02.04.2020 г., доколкото е трябвало да се покрие задължението по фактура №0000012006 от 04.03.2020 г.

Вещото лице установява от предоставената Хронологична ведомост за сметка 401 - Доставчици, партида Свети Никола ООД, че в счетоводството на „Пол Аграр Кампани" АД са осчетоводени плащания по процесните фактури в размер на 37 683.48 лева по платежно нареждане с дата 11.07.2018 г. в размер на 34 943,04 лева и платежно нареждане от 27.07.2018 г. за сума в размер на 2 740.08 лева.

Конкретно след извършена проверка сочи, че съгласно дневни извлечения от 11.07.2018 г. с вальор 11.07.2018 г. по сметката на „Свети Никола“ ООД е постъпила сума в размер на 34 943.04 лева от „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ АД с основание ПРОФОРМА 20 06.07.2018 ; БЕТОН и не би трябвало в счетоводството на „Пол Аграр Кампани"АД тази сума да се отнесе за покриване на задълженията по фактура 0000007525/23.08.2017 г., фактура 0000007526 и фактура 0000007527 -ЧАСТИЧНО , както е осчетоводено, а да се отнесе по издадената от „Свети Никола" ООД ф-ра №*****/12.07.2018 г. на стойност 34 943,04 лева с вкл.ДДС за АВАНС БЕТОН, доколкото основанието на проформа фактура №0000000020 дата 06.07.2018 г. е бетон С20/25 с вкл.транспорт и БП - 240 куб.м. за 34 943,04 лева с вкл.ДДС. Съответно основанието за издаване на фактура №*****/ от 12.07.2018 г. е АВАНС БЕТОН - 1 брой за 34 943,04 лева.

Освен това вещото лице докладва, че в дневното извлечение от 27.07.2018 г. с вальор 27.07.2018 г. е постъпила сума в размер на 2 740,08 лева от „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ АД с основание ПРОФОРМА 21 07.07.2018 ; БЕТОН и не би трябвало в счетоводството на „Пол Аграр Кампани“ АД тази сума да се отнесе за покриване на задълженията по фактура 0000007527 - окончателно , както е осчетоводено, а да се отнесе по издадената от „Свети Никола“ ООД ф-ра №0000009023/27.07.2018 г. на стойност 2 740,08 лева с вкл.ДДС за БЕТОН, тъй като основанието на проформа фактура №***** дата 27.07.2018 г. е бетон С16/20 с вкл.транспорт и БП - 20 куб.м. за 2 740,08 лева с вкл.ДДС. За получения превод с дата 11.07.2018 г. на стойност 34 943,04 лева, счетоводството на „Свети Никола“ издава фактура №*****/12.07.2018 г., съгласно чл. 113. (1) от ЗДДС.

Според експерта двата превода, съответно с дата 11.07.2018 г. на стойност 34 943,04 лв. и с дата 27.07.2018 г. на стойност 2 740,08 трябва да се осчетоводят по основание -покупка на бетон и не се отнасят за покриване на задълженията по процесните фактури №0000007525/23.08.2017г., №0000007526/23.08.2017г. и №0000007527/23.08.2017г., като за покриване на задълженията по тези фактури следва да се приеме сумата по платежно нареждане от 03.04.2020г. в размер на 6 480 лева /приложено в ГД №2652/2021г. по описа на ВРС - стр.14/, която да се отнесе към най-ранно издадената, а именно ф-ра №0000007525/23.08.2017г., при което дължимите суми по процесните фактури, са както следва :

№ на документ	Дата на издаване	общо по фактура	дата плащане	начин	сума	дължим остатък
0000007525	23.08.2017	24 556,33	3.4.2020	банка	6 480,00	18 076,33
0000007526	23.08.2017	4 882,50				4 882,50
0000007527	23.08.2017	7 340,22				7 340,22
0000012006	04.03.2020	1 620,00	12.3.2020	банка	1620,00	0,00
общо:		38 399,05			8 100,00	30 299,05

При така установените данни вещото лице изчислява, че общия размер дължимата лихва за забава по процесните фактури е 11 604.67 лева, както следва :

сума	период		лихвен процент	брой дни	изчислена лихва
	от	ДО			
1. ф-ра №0000007525/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
24 556,33	24.8.2017	2.4.2020	10,00	953	6 500,61
18 076,33	3.4.2020	10.11.2020	10,00	222	1114,71

общо изчислена лихва по ф-ра №0000007525/23.08.2017					7 615,31
II. ф-ра №0000007526/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
4 882,50	24.8.2017	10.11.2020	10,00	1175	1 593,59
общо изчислена лихва по ф-ра №0000007526/23.08.2017					1 593,59
III. ф-ра №0000007527/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
7 340,22	24.8.2017	10.11.2020	10,00	1175	2 395,77
общо изчислена лихва по ф-ра №0000007525/23.08.2017					2 395,77
IV. за ф-ра №0000012006/04.03.2020 г. експертизата не изчислява лихви, поради факта, че е платена					
общо изчислени лихви по I + II + III					11604,67

При така описаната фактическа установеност се налагат следните правни изводи : Предявените от ищеца са искове с правно основание чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 и осъдителни искове по чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

За успешно провеждане на иска в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване, че между него и ответника е налице валидно сключен договор, който е породил желаните от страните правни последици, както и че самият той е изправна по него страна - че е изпълнил, когато според уговореното, или по естеството на задължението следва да престира първи, или е готов да изпълни задълженията си по него. В конкретиката на спора ищецът следва да установи, че между страните е налице валидно сключен договор за изработка от 04.11.2015 г. и допълнителни споразумения към него от 23.03.2016г. и от 31.08.2016г.; размера на уговореното между страните възнаграждение; точно изпълнение на възложената работа; предаване от изпълнителя, съответно приемане на изработеното от възложителя; размера на претенцията за главница; изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Съобразно чл. 154, ал. 1 от ГПК, тежестта да докаже положителния правопогасяващ факт на изпълнение на задължението да заплати договорената цена лежи върху ответника, включително, че е заплатил претенциите на ищеца, възражението си за погасителна давност, както и възражението си за прихващане, като установи наличието на твърдените в отговорите на исковите молби вземания, в това число, че е уговорена мораторна неустойка с посоченото в отговора съдържание, точното изпълнение на своите задължения за заплащане на уговорените авансови суми и размера на твърдените в отговора вземания.

Както се посочи по-горе не е спорно, че между страните е налице валидно облигационно правоотношение, произтичащо от Договор за

изпълнение на строително-монтажни работи от 04.11.2015г. и допълнителни споразумения към него.

Договорът за строителство, като вид договор за изработка, притежава основните правни белези на същия, но и допълнителни особености, налагащи и специфично проявление на задълженията на възложителя и изпълнителя-строител. Макар и в действащото ни право да липсва легална дефиниция на договора за изпълнение на строеж, той е изрично регламентиран в чл.157, ал.1 и чл.163, ал.1 от ЗУТ, а правната и съдебната практика го определят като възмезден, неформален, каузален, консенсуален, с продължително изпълнение и двустранен. Последното означава, че породените със сключването му задължения, които са генетично и функционално свързани, са и за двете страни. (Решение № 279/12.02.2019г. по т.д. № 2905/2017г. на ВКС, второ т.о.)

От представения по делото Констативен акт за установяване на строежа от 22.02.2020г., се установява, че само „Свети Никола“ ООД гр.Добрич е строител на изпълнението на всички СМР на подобекти Силажохранилище закрито, Доилна зала тип Карусел с чакалня, Обор 1.

По отношение строителството на Доилна зала тип Карусел с чакалня между страните са съставени ДС от 23.02.2016г. и ДС № 2 от 31.08.2016г., като възложителят не е разписал второто ДС, както и приложенията №5 и №6, регламентирани в него, но съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ авансите, предвидени в него са преведени на изпълнителя в уговорените срокове, поради което и следва да се приеме, че условията на ДС №2 са действащи в отношенията между страните.

Установи се, че трите фактури, издадени във връзка с договора, съотв. №0000007525/23.08.2017г., №0000007526/23.08.2017г. и №0000007527/23.08.2017г., както и фактура № 12006/04.03.2020г., съставена след приключване на строителството и отразяваща самостоятелна доставка на бетон, са отразени в счетоводството на ответника, респ. в дневника за покупки през м.септ.2017г. и м.март 2020г.

С решение № 166/26.10.2010г. по т.д. №991/09, второ т.о., решение № 96/26.11.2009г. по т. д. № 380/2008г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 47/08.04.2013г. по т. д. № 137/2012г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 109/07.09.2011г. по т. д. № 465/2010г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 114/26.07.2013г., решение № 46/27.03.2009г. по т. д. № 454/2008 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 42/19.04.2010г. по т. д. № 593/2009г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 166/ 26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 23/07.02.2011г. по т. д. № 588/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 30/08.04.2011 г. по т. д. № 416/2010г. на ВКС, ТК, I т. о. е прието, че фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните, доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид, стойност, начин на плащане, наименование на страните и време и място на издаване. Само по себе си

отразяването на фактурата в счетоводството на ответника-купувач представлява признание на задължението и доказват неговото съществуване (решение №42/10г. на ВКС, второ т.о.). Несъмнено доказателство в тази насока е и фактът, че търговецът не се е противопоставил на доставката на стоката/услугата, веднага след като е узнал за получаването ѝ, по смисъла на чл.301 от ТЗ, отразявайки фактурата в счетоводството си.

В конкретния случай, видно от основанията за издаване на трите фактури, се касае за извършени СМР, като същите не са изрично изписани, но с оглед препращането към съответните приложения, следва да се приеме, че възложителят по договора, съотв. по споразуменията към него, се е съгласил с извършената работа, описана в тях.

Не се спори между страните, че между тях липсват двустранно подписани протоколи за предаване на работата, но с оглед утвърдената съдебната практика фактът на приемане на извършените СМР може да се установява и с други допустими по ГПК доказателствени средства (Решение № 138/17.10.2011г по т.д. № 728/2010г. на ВКС, второ т.о.).

В тази насока следва да се възприема приетия по делото Констативен протокол за установяване годността за приемане на строежа, вкл. Доилна зала тип Карусел, част от животновъдния обект. Принципно Акт 15 констатира на база издадени строителни книжа и документация дали строежът е изпълнен съгласно одобрените инвестиционни проекти и издаденото Разрешение за строеж; дали по време на строителството са съставени нужните актове и протоколи, които се изискват от Наредба №3 от МРРБ, както и дали са предоставени протоколи от измервания и изпитвания доказващи правилността на изпълнение. Всички тези констатации подробно са записани по всички части по изпълнение на строежа: част „Архитектура“, част „Конструктивна“, част „Електро“, част „ВиК“, част „ОВ“. На база констатациите се взема решение дали строежът е изпълнен в съответствие с одобрените проекти и заповедите в заповедната книга и дали има незавършена работа. В Акт 15 се описват подробно всички предишни издадени актове по отношение на архитектурно-строителна част: Акт обр. 5 за уточняване и съгласуване на строителния терен с одобрения инвестиционен проект и даване на основен репер на строежа; Акт обр. 6 за приемане на земната основа и действителните коти на извършените изкопни работи; Акт обр. 7 за приемане на кофраж и армировка, които са толкова на брой колкото са котите на сградата; Акт обр. 12 за приемане на скрити работи /тухлени зидарии, хидроизолация, топлоизолация, гипсова мазилка по стени и тавани, вароциментова мазилка по стени и тавани/ и др.; Акт обр. 14 **за приемане на конструкцията /т.нар. “груб строеж” – сградата има ограждащи стени и покрив. Заедно с Акт 14 се издава и удостоверение по чл. 181 ал. 2 от ЗУТ от общинската администрация/.** Акт 15 следва да е подписан от всички възложители, проектанти, строител и строителен надзор.

В конкретния случай подробно са изписани всички изискуеми по

Наредба №3 от МРРБ актове, удостоверяващи извършени СМР по всички части на строежа, вкл. и за Доилна зала тип Карусел. Комисията е излязла с решение, че строежът Кравеферма с обслужващите я сгради и съоръжения етапно строителство, Етап I б-1 : Силажохранилище, Доилна зала тип Карусел с чакалня, Обор 1, е изпълнено съгласно одобрените инвестиционни проекти, изискванията към строежите по чл.169, ал. и ал.2 от ЗУТ и, че наличната строителна документация в достатъчна степен характеризира изпълненото строителство. Констативният протокол е разписан от възложителя, строителя, проектантите и надзора.

Следователно най-късно на 22.02.2020г. извършените СМР са предадени от строителя, съотв. приети от възложителя. В констативния протокол изрично е вписано, че до издаване на Удостоверение за въвеждане в експлоатация строежът остава на съхранение на възложителя, с което се осъществява и фактическото предаване на обекта от изпълнителя на СМР. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства за некачествено извършени СМР.

Така доколкото процесните фактури №0000007525/23.08.2017г., №0000007526/23.08.2017г. и №0000007527/23.08.2017г. са отразени в счетоводството на възложителя без възражения, то посочените в тях суми са дължими. Същото се отнася и до самостоятелната доставка на бетон, извършена след приемане на обекта, за която е съставена фактура № 12006/04.03.2020г.

Съдът възприема изводите на вещото лице по ССЧЕ, което като се съобразява със записванията във фактурите, приема, че с преводите от 11.07.2018г. и от 27.07.2018г. на обща стойност от 37 683.12 лева не са погасени задълженията по трите процесни фактури, а по изрично посочените в тях проформа фактури № 20 и № 21, за което плащане изпълнителят е издал фактура № 8932 и фактура № 9023.

Съдът възприема констатацията на вещото лице, съгласно която и при прилагане реда за погасяване на вземанията, регламентиран в разпоредбата на чл.76 от ЗЗД, и доколкото в основанието за превод е посочено само „плащане по фактури“, то за покриване на задълженията по трите фактури следва да се приеме сумата по платежно нареждане от 03.04.2020г. в размер на 6480 лева, която да се отнесе към най-обременителното задължение, това по фактура №0000007525/23.08.2017г.

Същевременно, доколкото ищецът неправилно е отнесъл сумата от 1 620 лева по платежно нареждане от 12.03.2020г. с основание ф-ра 12006/04.03.2020г., като е погасил задължението по друга ф-ра – 12139 от 02.04.2020г., вместо по посочената от купувача фактура, то следва да се приеме, че сумата по фактура № 12006/04.03.2020г., съставена след приключване на строителството и отразяваща самостоятелна доставка на бетон е платена и същата е недължима.

В обобщение, дължими са : сумата от 18 076.33 лева, остатък по

фактура №0000007525/23.08.2017г., цялата сума по фактура №0000007526/23.08.2017г. в размер на 4 882.50 лева и цялата сума по фактура №0000007527/23.08.2017г., от която ищецът претендира 5 860.22 лева. Изцяло недължима е сумата от 1620 лева по фактура № 12006/04.03.2020г., поради плащането ѝ.

Доколкото ответникът не твърди, както и не ангажира доказателства за пълно или частично плащане на така установените задължения, то дължимо е и обезщетение за забавено плащане на главниците, определено по размер на законната лихва, считано от датата на падежа.

Съгласно разпоредбата на чл. 303а, ал.3 от ТЗ ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или друга покана за плащане.

В конкретния случай, видно от чл.37 на договора отчитането на СМР, съотв. заплащането е обвързано от представяне на подробно регламентирани документи, без изрично да е посочен срок, в който следва да се извърши плащане. Ответникът не сочи кои от изброените документи е следвало да бъдат представени за всяко отделно плащане на извършени СМР, но не се ѝ оспори, че всички процесни фактури са надлежно и своевременно осчетоводени при възложителя, както и същите са включени в дневника за покупки за съответния данъчен период. Следователно и доколкото и във фактурите не е посочен различен срок на плащане, то следва да се приложи разпоредбата на чл.303а, ал.3 от ТЗ. Същевременно основателно се явява възражението на ответника за погасяване на задълженията за заплащане на лихва за забава върху главниците по фактури №0000007525/23.08.2017г., №0000007526/23.08.2017г. и №0000007527/23.08.2017г. за периода предхождащ три години преди завеждане на исковата молба – 12.11.2020г. , на осн.чл. 111, б.в от ЗЗД, поради което дължими са сумите, както следва :

сума	период		лихвен	брой	изчислена
	от	до	процент	дни	лихва
I. ф-ра №0000007525/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
24 556.33	12.11.2017	02.04.2020	10.00	873	5 954.91
18 076.33	03.04.2020	10.11.2020	10.00	222	1 114.71
общо изчислена лихва по ф-ра №0000007525/23.08.2017					7 069.62
II. ф-ра №0000007526/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
4 882.50	12.11.2017	10.11.2020	10.00	1095	1 485.09
общо изчислена лихва по ф-ра №0000007526/23.08.2017					1 485.09
III. ф-ра №0000007527/23.08.2017 г. за период от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г.					
7 340.22	12.11.2017	10.11.2020	10.00	1095	2 232.65
общо изчислена лихва по ф-ра №0000007525/23.08.2017					2 232.65

Дължима е лихвата за забава върху главницата по фактура № 12006/04.03.2020г. за периода от 05.03.2020г. до 12.03.2020г. в размер на 3.60

лева.

Дължимостта на вземанията по предявените искиове, така както са установени по-горе, налагат произнасяне по възражението за прихващане, въведено от ответника.

Ответникът се позовава на разпоредбата на чл.59 във вр.чл.61 от договора от 04.11.2015г. (за силажохранилище) и Допълнително споразумение от 23.02.2016г. (за административна сграда и доилна зала), съгласно които при неспазване на срока по чл.2 от договора по вина на изпълнителя, последният дължи на възложителя неустойка в размер на 1 % от стойността на договора за всеки ден забава, но не повече от 20 % от общата стойност на договора. Съгласно раздел 2 от договора крайният срок за изпълнение на договорените работи е 4 месеца, считано от датата на влизане на договора в сила (т.3), като договора влиза в сила с датата на получаване на аванса (т.2). В допълнително споразумение от 23.02.2016г. страните са договорили срок на изпълнение по Приложение 3 – 31.03.2016г., а по Приложение 4 – 21.05.2016г.

Съгласно заключението на вещото лице в част съдебно-счетоводна по КССЧСТЕ се установява, че от „Пол Аграр Кампани“ АД към „Свети Никола“ ООД са преведени следните аванси, редовно осчетоводени и при двете страни:

фактура		основание	дан.основа		общо	плащане	
№	дата					дата	сума
1. Обект "Силажохранилище закрито" по Договор от 04.11.2015 г.							
0000005372	4.11.2015	Аванс за СМР по Договор	35000,00	7 000,00	42 000,00	5.11.2015	42000,00
0000005459	27.11.2015	Аванс за СМР по Договор	20 000,00	4 000,00	24 000,00	4.12.2015	24 000,00
0000005525	15.12.2015	СМР по Договор	75 000,00	15 000,00	90 000,00	15.12.2015	90 000,00
0000005637	16.2.2016	Аванс за СМР по Договор	50000,00	10 000,00	60 000,00	17.2.2016	60 000,00
общо преведен аванс			180 000,00	36 000,00	216 000,00		216 000,00
фактура		основание	дан.основа		общо	плащане	
№	дата					дата	сума
II. Обект "Административна сграда" по Допълнително споразумение от 23.02.2016 г.							
0000005663	24.2.2016	Аванс договор СМР	99 776,32	19 955,26	119 731,58	25.2.2016	119731,58
общо преведен аванс			99 776,32	19 955,26	119 731,58		119731,58
фактура		основание	дан.основа	ДДС	общо	плащане	
№	дата					дата	сума
Обект "Доилна зала" по Допълнително споразумение №2 от 31.08.2016							
0000006343	31.8.2016	Аванс СМР по доп.спор.	38 544,90	7 708,98	46 253,88	1.9.2016	46 253,88

0000006953	3.4.2017	Аванс по доп.спор.№2	16 666,67	3 333,33	20 000,00	3.4.2017	20 000,00
общо преведен аванс			55 211,57	11042,31	66 253,88		66 253,88
Обект "Чакалня" по Допълнително споразумение №2, Протокол 1							
0000006342	31.8.2016	Аванс по Доп.спор.	25 938,85	5 187,77	31126,62	1.9.2016	31126,62
общо преведен аванс			25 938,85	5 187,77	31126,62		31126,62
Обект "Обор" по Допълнително споразумение №3, П					риложение 7		
0000006495	7.10.2016	Аванс по договор, Приложение 7 за обор 04	20 907,09	4 181,42	25 088,51	5.10.2016	25088,51
общо преведен аванс			20 907,09	4 181,42	25 088,51		25088,51

Съгласно договора от 04.11.2015г. срокът за изпълнение на СМР на „Силажохранилище закрито“ (СМР предвидени количествено и стойностно в Приложение №1) е 4 месеца от влизане на договора в сила (раздел II, точка 3), а точка 2 на същият раздел, определя аванса, който се изплаща на 04.11.2015 год. за влизане в сила на договора. Крайна дата определена за приключване на СМР по Приложение №1 трябва да се счита 04.03.2016 год.

В допълнително споразумение от 23.02.2016 год. за подобекти „Административна сграда“ и „Доилна сграда - Карусел“ е фиксиран краен срок за изпълнение на СМР по Приложение № 3: 31.03.2016 год. В Приложение №3 са предвидени количествено и стойностно СМР за подобекти „Административна сграда“ и „Доилна зала - Карусел“.

Не се спори по делото, че взаимноразписани приемо-предавателни протоколи за извършени СМР на обектите, не са съставени, доколкото върху представените от ищеца протокол №1/10.12.2015г., протокол №2/25.01.2016г. и протокол №3 без дата, за които се твърди, че представляват акт № 19 (съгласно Наредба № 7 от 2001 г. отм.), липсва положен подпис на възложител.

Във връзка с установяване наличието на забава в извършването на възложените с договора и ДС от 23.02.2016г. към него СМР, представляващо основание за извършване на въведеното от ответника възражение за прихващане, по делото са събрани гласни доказателства.

Св. инж. Х. Р. е инженер проектант част Конструктивна на обект Кравеферма с обслужващите я сгради и съоръжения – етапно строителство. Изнася, че изграждането на силажохранилището е започнало през есента на 2015г., продължило е около „2,3,4 месеца“. Строителството на доилната зала е започнало „около пролетта на 2016г., първи копки“ и е приключило „някъде 2018г.“. Строителят прекъснал работа единствено за намирането на кофраж за изработката на съоръжения за доилната зала. Твърди, че строителната площадка била открита към 2015г.

Св. П. П. е работил на длъжност технически ръководител при ответното

дружество „Свети Никола“ ООД до януари на 2020г., като е ръководил обекта в с.Красен. Твърди, че още на първия ден, в който била дадена строителна линия, се установило, че „основите бяха във въздуха“, поради което се наложило инж. Р. да преработва проекта на строежа. Твърди, че силажохранилището било завършено преди края на 2015г. Строежът на административната сграда и доилната зала е започнат едновременно, защото обектите били свързани с тунел. В административната сграда се направили фундаменти; извършили се обратни насипи със земни почви, след което работата била спряна за извършване на инсталационни дейности от страна на работници на възложителя. Кофражът за доилната зала бил специален, „кофраж върху кофраж“, като изпълнителят не успял да намери доставчик на подобни кофражни платна. Възложителят дължал да бъде направен точно такъв кофраж, поради което не се съгласил да бъде изпълнен монолитно и поел ангажимента да снабди изпълнителя със специалното съоръжение. Според св. П. забавянето било около 7-10 дни. Свидетелят изнася, че при завършването на определен етап от работата, подготвял количествено-стойностни сметки и обобщена КСС, която била проверявана от инж. Р.. След одобряването им, документите били представяни в офертния отдел на изпълнителя, който изготвял акт обр. 19 или Протокол за извършени СМР, на база на който се извършва плащането от възложителя.

Св.Цветан Иванов твърди, че имал сключен договор с ответното дружество за изпълнение на СМР на обект краварник № 2 в с. Красен, на който е изграждал бетонните основи и настилки в сградата. Твърди, че когато е започнал работа на обекта през 2017г. и приключил през 2018г. е било извършвано строителство на друг обект – карусел.

Показанията на свидетелите не удостоверяват по еднозначен и категоричен начин спазен ли е срокът за предаване на обектите : силажохранилище, административна сграда и доилна зала, съгласно сроковете, залегнали в договора и споразумение от 23.02.2016г. Началото на срока по договора е започнал да тече от 05.11. 2015г., съответно е изтекъл на 05.03.2016г. Според св.Р. строителството на силажохранилището е продължило от 2 до 4 месеца, а според св. П. – било приключило преди края на 2015г. По делото липсват писмени или други доказателства, които да кореспондират със показанията на свидетелите, поради което като окончателна дата, на която следва да се приеме, че силажохранилището е предадено на възложителя е датата на съставяне на Констативния протокол от 22.02.2020г. Същото се отнася и до окончателното извършване на СМР по ДС от 23.02.2016г., приложение №3 за административна сграда и доилна зала – 31.03.2016г. Св. Р. твърди, че първа копка на доилна зала е направена през пролетта на 2016г. като строителството продължило до 2018г. Св. Цветанов сочи, че, когато излязъл от обекта през 2018г., в имота се извършвало строителство на карусел.

В приложение № 1 на договора от 04.11.2015г. са посочени конкретните СМР и КСС за същите на стойност от 195 221.17 лева. В приложение № 3

към ДС от 23.02.2016г. са посочени конкретните СМР и КСС за същите на стойност от 399 105.26 лева.

При прилагане на чл. 59 във вр.чл.61 от договора размерът на неустойките за неточно във времево отношение изпълнение на СМР възлиза на 39 044.23 лева за периода от 05.03.2016г. до 22.02.2020г. по Приложение №1 към договора от 04.11.2015г. и на 79 821.05 лева по Допълнително споразумение от 23.02.2016г. Приложение № 3 към договора, като съдът кредитира заключението на вещото лице изцяло.

Предвид изложеното направеното от ответното дружество възражение за прихващане следва да се уважи, като се извърши прихващане между предявените от ищеца искове и приети за основателни и доказани за сумата от 18 076.33 лева, остатък по фактура № 7525/23.08.2017г. , като част от сумата, а именно 9044.23 лева бъде прихваната от задължението (частично) за неустойка в размер на 39 044.23 лева за неизпълнение в срока по чл.П.3 от договора на СМР по Приложение №1 към договора от 04.11.2015г. , а остатъка от 9 032.10 лева - бъде прихванат от задължението за неустойка в размер на 79 821.05 лева за неизпълнение в срока възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г.; вземането на ищеца в размер на 4 882.50 лева по фактура № 7526/23.08.2017г. бъде прихванато от вземането на ответника за неустойка по чл.59 от договора за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г. в размер на 79821.05 лева; вземането на ищеца в размер на 5860.22 лева по фактура № 7527/23.08.2017г. бъде прихванато от вземането на ответника за неустойка по чл.59 от договора за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г. в размер на 79821.05 лева. В посочената част исковете следва да бъдат отхвърлени като погасени чрез прихващане. Искът за сумата от 1480 лева, част от вземането по фактура № 7525/23.08.2017г., и искът за сумата от 1620 лева, вземане по фактура № 12006/04.03.2020г. следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

По т. 1 от ТР № 2/2020 г. от 18.03.2022 г. по тълк. дело № 2/2020г. на ОСГТК на ВКС е прието, че при уважено възражение за прихващане признатите от съда насрещни вземания се смятат погасени с обратна сила от първия момент, в който прихващането е възможно да се осъществи, т. е. когато активното вземане е било изискуемо, а пасивното – поне изпълняемо. Доколкото се установи, че към момента на издаване на процесните фактури е налице забава в изпълнение на задължението за извършване на СМР в срок, съотв. неустойката е била дължима и ответникът е можел да иска реално изпълнение, съотв. сумите по фактурите в установения от съда размер също са били дължими, то с оглед извършеното прихващане и обратното действие на погасителния способ, лихви за забава в изпълнението на задълженията по процесните фактури не се дължат, поради което осъдителните искове с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани.

Що се отнася до направеното възражение за изтекла погасителна давност, съгласно чл.114, ал.4 от ЗЗД давностният срок за вземането за неустойка за забава е започнал да тече от деня на съставяне на констативния протокол от 20.02.2020г., а не от деня на уговорения в договора, съотв. допълнителното споразумение, краен срок за изпълнение, поради което и същото е неоснователно.

По разноските : С оглед резултата в производството, на осн.чл.78, ал.3 от ГПК, ищецът следва да заплати в полза на ответника сторените в производството разноски, за които за представени разходни документи и съгласно списък по чл.80 от ГПК в общ размер от 3239 лева. Липсва основание за намаляване адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника, предвид обема на извършаната работа и фактическата и правна сложност на поставените на разглеждане иски претенции.

По изложените съображения, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6, представлявано от управителя Н.Б.Г., иск, на чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията му с „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 дължимостта на сумата от 19 556.33 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол № 5, приложение № 6 за извършване на СМР в обект Кравеферма с.Красен, подобект „доилна зала“, находящ се в с.Красен, общ.Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7525/23.08.2017 г. за труд и материали, след приспадане на платен аванс, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14510/2020г. по описа на РС Варна, както следва : за сумата от 1480 лева, като неоснователен, а за сумата от 18 076.33 лева, като погасен чрез прихващане, а именно 9044.23 лева поради прехващане от задължението (частично) за неустойка в размер на 39 044.23 лева за неизпълнение в срока по чл.П.3 от договора на СМР по Приложение №1 към договора от 04.11.2015г. , а остатъка от 9 032.10 лева - от задължението за неустойка в размер на 79 821.05 лева за неизпълнение в срока възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 8 056.53 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено

по размер на законната лихва върху сумата от 24 556.33 лева за периода от 24.08.2017г. до 02.04.2020г. в размер на 6 845.12 лева и върху сумата от 19 556.33 лева за периода от 03.04.2020г. до 10.11.2020г., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска, на осн.чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между ищеца „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6 и ответника „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 дължимостта на сумата от 1620 лева, за доставени в обекта на 10 куб.м. бетон с фибри С 20/25, за което е издадена Фактура № 12006/04.03.2020 г., по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016 г. към него, протокол № 5, приложение № 6, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14508/2020г. по описа на РС Варна, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 113.85 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху главницата от 1620 лева за периода от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска на осн.чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между ищеца „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6 и ответника „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 дължимостта на сумата от 4882.50 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол № 7, приложение № 5 за извършване на СМР в Животновъден обект № 9534-0070, „доилна зала“, находящ се в с.Красен, общ.Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7526/23.08.2017 г. за труд и материали, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14511/2020г. по описа на РС Варна, като погасен чрез прихващане от вземането на ответника за неустойка по чл.59 от договора за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г. в размер на 79821.05 лева;

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 1596.31 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху главницата от 4882.50 лева за периода от 24.08.2017 г. до 10.11.2020 г., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска на осн.чл.415 ал.1 т.1, вр. чл.422 от ГПК, вр. чл.79 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между ищеца „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6 и ответника „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 дължимостта на сумата от 5860.22 лева, представляваща възнаграждение по сключен между страните Договор за договор за изпълнение на строително монтажни работи от 04.11.2015 г. и Допълнително споразумение № 2/31.08.2016г. към него, протокол №7, приложение №5 за извършване на СМР в Животновъден обект № 9534-0070, „доилна зала“, находящ се в с. Красен, общ. Генерал Тошево, за което на възложителя е издадена Фактура № 7527/23.08.2017 г. за труд и материали, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда - 11.11.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 14509/2020г. по описа на РС Варна, като погасен чрез прихващане от вземането на ответника за неустойка по чл.59 от договора за неизпълнение в срок на възложените СМР по Приложение №3 към ДС от 23.02.2016г. в размер на 79821.05 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 2304.90 лева, представляваща обезщетение за забава, изчислено по размер на законната лихва върху съответно сумата от 7340.22 лева за периода от 24.08.2017г. до 02.04.2020г. в размер на 1945.16 лева и върху сумата от 5860.22 лева за периода от 04.04.2020г. до 10.11.2020г., като неоснователен.

ОСЪЖДА „СВЕТИ НИКОЛА“ ООД ЕИК 124624265 със седалище и адрес на управление гр.Добрич, ул.Ген.майор С.П. 6 и ответника „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ ЕИК 202630576 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Лоза 16 ет.5 ап.21 сторените разноси в общ размер от 3239 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Апелативен съд град Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____